

Republika Hrvatska
Općinski sud u Crikvenici
Kralja Tomislava 85A, Crikvenica

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, po sutkinji tog suda Mirti Tomac Podobnik, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Željke Latić, iz Novog Vinodolskog, Prilaz Prisika 8, OIB: 90250654204, zastupane po pun Borisu Marohniću, odvjetniku iz Rijeke, protiv tuženika Lidl Hrvatska d.o.o., iz Velike Gorice, Ulica kneza Ljudevita Posavskog 53, OIB: 66089976432, radi naknade štete, nakon zaključene glavne rasprave održane 16. srpnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 24. kolovoza 2026., javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Lidl Hrvatska d.o.o., OIB: 66089976432, iz Velike Gorice, Ulica kneza Ljudevita Posavskog 53, da isplati tužiteljici Latić Željka, OIB: 90250654204, iz Novog Vinodolskog, Prilaz Prisika 8, iznos od 2.919,90 EUR-a/22.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 15. siječnja 2019. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 Zakona o obveznim odnosima, te iznos od 398,16 EUR-a/3.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 27. lipnja 2016. do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2 Zakona o obveznim odnosima, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužiteljica sa zatraženim zakonskim kamatama na iznos od 2.919,90 EUR-a/22.000,00 kn za razdoblje od 27. lipnja 2016. godine pa do 14. siječnja 2019. godine kao neosnovanim.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 2.263,70 EUR-a, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi obračunatoj sukladno odredbi čl. 29 st. 2 ZOO-a, od dana 24. kolovoza 2026. pa do isplate, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužiteljica sa zatraženim troškovima postupka preko iznosa dosuđenog u točki III. izreke ove presude.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi zaprimljenoj kod ovoga suda dana 15. siječnja 2019. godine, u bitnome, navodi da se dana 27. lipnja 2016. godine u trgovini tuženika oznake filijala F208, u Novom Vinodolskom, oko 11:00 sati, prilikom kupovine potrebnih namirnica

za domaćinstvo, poskliznula i pala na neočišćeni, otopljeni sladoled na podu. Ističe da je invalidna osoba koja od 2013. godine te ima ugrađenu endoprotezu, kao posljedicu malignih tvorbi-osteosarkoma, a predmetne zgode bila je u devetom mjesecu trudnoće. Do pada hodala je samostalno bez štaka, a uslijed nezgode zadobila je ozljedu opisanu u medicinskoj dokumentaciji. Od ozljede nadalje morala je koristiti štake i trpjela je snažnu bol, u devetom mjesecu trudnoće morala je proći rizično rendgensko snimanje, te upozorena na visoku rizičnost za plod, pa je u tom periodu osim boli trpjela i veliki strah i neizvjesnost, kako za sebe, tako i za dijete. Za vrijeme oporavka od ozljeđivanja, a prije i nakon poroda koristila je tuđu pomoć i njegu kako za sebe, tako i za dijete, koje nije mogla nositi, samostalno previjati, dojiti i hraniti. Tužiteljica ističe da je podnijela odštetni zahtjev tuženiku 26. listopada 2016. godine, te tuženik prihvaća odgovornost, ali smatra da je sporna visina. Tužiteljica zahtijeva pravičnu novčanu naknadu imovinske i neimovinske štete na ime povreda prava osobnosti s osnova pretrpljenih bolova, pretrpljenog straha, smanjenja općeg životnog aktiviteta, naruženosti, invaliditeta, umanjena životne radosti, povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i drugo u iznosu od 22.000,00 kn, zatim na ime imovinske štete putnih troškova i troškova liječenja traži iznos od 1.000,00 kn i na ime tuđe pomoći i njege 2.000,00 kn, odnosno ukupno iznos od 25.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama, te je slijedom navedenog predložila da sud po provedenom dokaznom postupku donese odluku na način pobliže opisan u izreci ove presude.

2. U svojem odgovoru na tužbu tuženik ne osporava činjenicu nastanka predmetnog štetnog događaja, međutim ne može prihvatiti tvrdnje tužiteljice da je upravo štetni događaj od 27.06.2016. godine prouzročio sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice, odnosno tuženik osporava utuženi iznos u cijelosti. Naime, sama tužiteljica navodi da je invalidna osoba od 2013. godine te da ima ugrađenu endoprotezu kao posljedicu malignih tvorbi (osteosarkoma) pa nije jasno da li je sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice zapravo posljedica zdravstvenih tegoba koje je tužiteljica imala prije nastanka štetnog događaja. Tuženik se protivi postavljenoj visini tužbenog zahtjeva, kao previsoko naznačenoj i neadekvatnoj ozljedi koju je tužiteljica navodno mogla pretrpjeti predmetnim štetnim događajem. Pojašnjava da tužiteljica traži pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete u iznosu od 22.000,00 kuna, a u konkretnom slučaju dijagnosticirana joj je kontuzija koljena koja ozljeda zasigurno ne može biti osnova za isplatu utuženog iznosa naknade neimovinske štete. Da bi tužiteljica ostvarila pravo na novčanu naknadu za pretrpljene bolove i strah, isto moraju opravdavati okolnosti slučaja, a naročito njegova jačina i trajanje. Također, treba napomenuti kako je neosnovan tužiteljičin zahtjev za naknadom imovinske štete koja se potražuje na ime tuđe pomoći i njege u iznosu od 2.000,00 kuna, budući da tužiteljica nije dokazala da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega, u kojem vremenskom periodu, te nije dokazala tko joj je takvu pomoć pružao i u kolikom opsegu, odnosno da li je uopće bilo potrebno pružanje bilo kakve pomoći u konkretnom slučaju. Ujedno se osporava i tražbina imovinske štete u iznosu od 1.000,00 kuna budući da tužiteljica ničime nije pravdala takve troškove zbog čega su isti paušalni i neutemeljeni u cijelosti. Upravo zbog svega navedenog, tuženik smatra predmetni tužbeni zahtjev neosnovanim u cijelosti kako u osnovi tako i u naznačenoj visini, u kome smislu predlaže isti odbiti kao neutemeljen.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u dokumentaciju priležeću spisu i to u: štetu na tuđoj imovini/nad osobama (list 6 spisa), odštetni zahtjev (list 7-8 spisa), dopis tuženika od dana 21. studenoga 2016. godine (list 9 spisa), medicinsku dokumentaciju

za tužiteljicu (list 10- 29 spisa), medicinski karton za tužiteljicu (list 55-73 spisa). Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Martine Rečen, te tužiteljice kao parnične stranke, a provedeno je i medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku mr.sc. Miljenku Depolu dr. med. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem svjedoka Vedrana Lepira, Nele Papković i Enesa Latića obzirom je na ročištu od dana 16. srpnja 2026. godine pun tužitelja odustao od predmetnih dokaznih prijedloga.

4. Uvidom u štetu na tuđoj imovini/nad osobama (list 6 spisa) je utvrđeno da se tužiteljica 27. lipnja 2016. godine u trgovini tuženika oznake filijala F208, u Novom Vinodolskom, oko 11:00 sati, poskliznula na otopljeni sladoled na podu i pala, te je pozvana hitna pomoć.

5. Uvidom u odštetni zahtjev (list 7-8 spisa) je utvrđeno da se tužiteljica 26. listopada 2016. godine obratila tuženiku, a vezano za naknadu štete koju je pretrpjela padom u trgovini tuženika u Novom Vinodolskom, kojom prilikom se poskliznula na otopljeni sladoled na podu koji nije bio očišćen, niti je bila postavljeno upozorenje "sklizak pod". Tužiteljica ističe da je invalidna osoba koja ima ugrađenu u totalnu endoprotezu od 2013. godine, ali da se od tada do danas kretala bez štaka. Da je u vrijeme nezgode bila je u devetom mjesecu trudnoće, te prema svim nalazima u dobrom psihofizičkom stanju i pokretna, a nezgodom je doživjela traumu operiranog koljena uzrokovanu padom, te se od tada ne može više kretati bez štake, bezbolno stati na nogu. Da je unatoč visokoj trudnoći morala je biti podvrgnuta rizičnom rendgenskom snimanju traume operiranog koljena, koji je zahvat bio neophodan za njezino zdravlje i pokretnost i kojom prilikom je upozorena na visoku rizičnost za plod. Postavljena joj je tutor longeta i preporučeno mirovanje do daljnjeg, kao i da nakon poroda učini kontrolni pregled ne samo zbog ozljede, već i pregled djeteta radi posljedica pada i obrade rendgenom. U tom trenutku nije trpjela samo bol već i veliki strah i nelagodu da li je s djetetom sve u redu koji je trajao do poroda te dalje do kontrole djeteta u preporučenom razdoblju. Slijedom svega navedenog pozvala je tuženika na isplatu novčane naknade u iznosu od 22.000,00 kn.

6. Uvidom u dopis tuženika od dana 21. studenoga 2016. godine (list 9 spisa) je utvrđeno da su po primitku dopisa tužiteljice, a vezano za događaj u poslovnici tuženika u Novom Vinodolskom, od dana 27. lipnja 2016. godine, proslijedili priloženu medicinsku dokumentaciju osiguravajućoj kući, a radi procijene štete koju je pretrpjela. Ističu kako nisu u mogućnosti isplatiti štetu u iznosu većem od onoga što procijenilo osiguranje, a budući da postoji značajna razlika između procijenjene visine štete i njenog odštetnog zahtjeva, to mole da dostavi dodatnu dokumentaciju ako njome raspolaže, a sve u svrhu korigiranja visine štete.

7. U svom pisanom nalazu i mišljenju stalni sudski vještak medicinske struke, mr.sc. Miljenko Depolo dr. med. specijalist ortopedije, navodi da daje isti po uvidu u medicinsku dokumentaciju priležuću spisu, zdravstveni karton tužiteljice, te osobnog pregleda tužiteljice. Vještak navodi da je tužiteljica stradala kada se poskliznula u marketu kojom prilikom je pretrpjela nagnječenje desnog koljena. Da se radi u medicinski lakšoj ozljedi, no tužiteljica je radi malignog tumora 2013. godine operirana u Lovranu, te joj je ugrađena totalna endoproteza u desni koljeni zglobov, uz prethodnu resekciju tumora iz donjeg dijela bedrene kosti, što sigurno djelomično kompromitira stanje nakon ozljede. Po nezgodi je tužiteljica pregledana u KBC Rijeka, a nakon obrade i RTG snimke koja nije pokazala prijelom niti pomak endoproteze, na desnoj

nogu postavljena je tutor proteza, uz preporuku mirovanja. Snimak je učinjen na odgovornost tužiteljice obzirom je tada bila u devetom mjesecu trudnoće. Istog dana tužiteljica je pregledana s obzirom na komplicirani slučaj u hitnoći u lovranskoj bolnici, te je dobila savjet nošenja longete, opterećenje desne noge do granice boli, analgetika. 29. lipnja 2016. godine tužiteljica je pregledana od operatera koji uz sličnu konstataciju i ocjenu stanja savjetuje hod sa štakom uz ortozu, početne vježbe, te kontrolu prema potrebi, a istoga dana pregledana je i od strane onkologa, te fizijatra. Vještak je vlastiti pregled tužiteljice obavio 03. travnja 2024. godine te obzirom na dugotrajni period od ozljede ima tipične smetnje koje imaju ljudi sa ugrađenim endoprotezama, no ukupno stanje je sada zadovoljavajuće, hoda samostalno i radi. Vještak je naveo da je neposredno nakon ozljede tužiteljica mogla osjetiti bol jačeg intenziteta u trajanju od pola sata, bolove srednjeg intenziteta ukupno kroz mjesec dana posebno kod razgibavanja prethodno imobiliziranog umjetnog zgloba, nakon toga bolove lakšeg intenziteta mogla je imati oko mjesec dana ukupno. U odnosu na strah vještak je naveo kako je povreda bila iznenadna i bolna tužiteljica je mogla osjećati neposredan strah jačeg intenziteta kroz 30 minuta, da bi strah srednjeg intenziteta uz zabrinutost za stanje i oporavak s obzirom na predporođajno stanje, RTG i ozljedu ugrađenog umjetnog zgloba osjećala iza toga još ukupno mjesec dana. Strah lakšeg intenziteta uz psihičku tenziju vezano za prethodno navedeno stanje, te utjecaj pretrage na dijete mogla je osjećati ukupno još tri mjeseca. U odnosu na tuđu pomoć i njegu je naveo da je liječenje provedeno kod kuće uz rasterećenje noge štakama, te odlaske na kontrole, pa je tužiteljici bila potrebna pomoć druge osobe za obavljanje nekih uobičajenih dnevnih radnji, ali i njegu novorođenčeta. Posebno se to odnosi na početni period liječenja kada je morala mirovati. Mišljenja je da joj je bila potrebna pomoć nestručne osobe u trajanju od 3 sata dnevno kroz oko 2 tjedna, a nadalje još po 2 sata dnevno kroz mjesec dana, te nastavno 1 sat dnevno kroz mjesec dana. Također postojala je potreba za određenim troškovima prijevoza, te eventualnih medikamenata po predloženim računima tijekom perioda liječenja oko 2 i pol mjeseca ukupno. Vještak je naveo da nema nagrđenja vezana uz pretrpljene nagnjećenje desnog koljena, kao niti umanjena životne aktivnosti.

8. Svjedokinja Martina Rečan, zaposlenica tuženika u svome iskazu navodi da je pozvana vezano za nezgodu koju je tužiteljica doživjela u poslovnici tuženika u Novom Vinodolskom, ali se zbog protoka vremena i vlastite bolesti ne sjeća detalja, tako da ne zna ni da li se ista poskliznula ili pala. Isto tako ne sjeća se tko je bio vođa poslovnice u lipnju i srpnju 2016.g., a ona je radila kao prodavač. Iskustveno u tome periodu bude više kupaca u poslovnici tuženika jer polako počinje sezona, tada već rade sezonski radnici i u to vrijeme po prilici bude desetak radnika u smjeni. Da čistačice nisu zaposlenici tuženika, a djelatnici počiste kada se prolije kakva tekućina ili djetetu ispadne sladoled, svi rade sve.

9. U svome iskazu tužiteljica Željka Latić navodi da je predmetnoga dana otišla u kupovinu u Lidl u Novom Vinodolskom, negdje oko 10 ili 11 sati ujutro i tada se kraj frižidera poskliznula na otopljeni sladoled i pala tako da se više nije mogla ustati. Da je na podu bila dok hitna pomoć nije došla po nju i odvezla ju na Sušak gdje su je pregledali i slikali, te je utvrđeno da proteza koju je imala na koljenu i bedrenoj kosti nije pukla, međutim da dva i pol mjeseca kasnije nije mogla stati na tu nogu. Kretala se pomoću štaka, u to vrijeme bila je u 9mj trudnoće te je na štakama otišla i roditi. Cijelo vrijeme pomagali su joj suprug i majka i to je trajalo to cijelo vrijeme dok je bila na štakama, dva i pol mjeseca jer se nije mogla brinuti niti za dijete. Da joj je odmah

nakon nezgode svjedokinja Martina Rečan dala papire koji su kasnije djelatnici proslijedili tuženiku i dobila je odgovor tuženika da joj nude nagodbu na isplatu od 2.000,00kn, ali joj nije ništa isplaćeno. Da obzirom je bila u 9mj trudnoće, osjećala se grozno, bila je zabrinuta i za dijete, a na hitnoj su je i snimili rendgenom. Da je predmetnoga dana bila gužva u Lidlu bilo je puno stranaca. Da je na papiru koji je osobno ispunila svjedokinja Rečan, a koji je ona potpisala, pisalo da je pala na sladoled. Da nije uočila kakvu oznaku da bi pod bio mokar, a nije vidjela taj rastopljeni sladoled na podu, da ga je vidjela pokušala bi ga izbjeći. Nakon nezgode do nje su došli svjedokinja Rečan te Vedran Lepir koji je u to vrijeme radio kao zaštitar, a kojeg je također navela kao svjedoka.

10. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 – Odluka USRH, 84/08, 96/08 – Odluka USRH, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst, 25/13 i 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 16/25 dalje ZPP), ovaj sud zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

11. Među strankama nije sporno da je dana 27. lipnja 2016. godine tužiteljica pala u poslovnici tuženika u Novom Vinodolskom i pri tome se ozlijedila.

12. Međutim je sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva obzirom tuženik međutim drži da tužiteljica nije dokazala da je upravo štetni događaj od 27.06.2016. godine prouzročio sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice, odnosno tuženik osporava utuženi iznos u cijelosti.

13. Prilikom donošenja odluke sud je cijenio okolnosti utvrđene provedenim dokaznim postupkom, pri čemu je poklonio vjeru ispravama u koje je izvršio uvid jer njihovu vjerodostojnost niti jedna stranka nije dovela u sumnju, kao i stoga što su te isprave sukladne kako međusobno, tako i ostalim provedenim dokazima.

14. Sud je nalaz vještaka medicinske struke spec. dr. med Miljenka Depola, specijalista ortopedije, prihvatio u cijelosti, smatrajući ga izrađenim u skladu sa pravilima znanosti i vještine, te korektnim i sadržajnim. Ovo tim više što je isti svoj nalaz i mišljenje dao po osobnom pregledu tužiteljice, te temeljem medicinske dokumentacije priležće spisu, a na njegov nalaz i mišljenje stranke nisu imale primjedbi.

15. Sud je prihvatio i iskaz Martine Rečen, iako ga je uzeo sa određenom dozom rezerve jer se radi o zaposlenici tuženika, ali je isti suglasan sa ostalim izvedenim dokazima. Iz njezina iskaza proizlazi da se ne sjeća detalja nezgode tužiteljice, a uobičajeno su djelatnici tuženika oni koji počiste kada se prolije kakva tekućina ili djetetu ispadne sladoled, svi rade sve.

16. Što se tiče iskaza tužiteljice, valja naglasiti da ga je sud cijenio u kontekstu ostalih provedenih dokaza, sa kojima je isti u cijelosti u skladu, te je isti sudu u cijelosti prihvatljiv.

17. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 dalje ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan

je naknaditi je, ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Iako se svjedokinja Rečan ne sjeća detalja događaja u poslovnici tuženika od dana 27. lipnja 2016. godine, zna da isti dogodio, dok iz priložene štete na tuđoj imovini/ osobama (list 6 spisa) proizlazi da se tužiteljica predmetnog dana poskliznula na otopljeni sladoled na podu, te je pozvana hitna pomoć. Nastavno, iz iskaza tužiteljice proizlazi da predmetnoga dana otišla u kupovinu u Lidl u Novom Vinodolskom, negdje oko 10 ili 11 sati ujutro i tada se kraj frižidera poskliznula na otopljeni sladoled i pala tako da se više nije mogla ustati. Do nje su nakon pada došli Vedran Lepir i Martina Rečen koja joj je uručila papir gdje je pisalo da je pala na sladoled koji je osobno ispunila svjedokinja, a koji je ona potpisala. Po mišljenju ovoga suda nije dokazan niti jedan drugi uzrok pada tužiteljice, izuzev posklizavanja na otopljeni sladoled, pa sud drži dokazanom uzročno-posljedičnu vezu štetnog događaja i ozljeda tužiteljice. Podredno se napominje da sam tuženik nije osporio sam nastanak štetnog događaja, ali je isticao da je nejasno, a obzirom na ranije zdravstveno stanje tužiteljice koja od 2013. godine ima ugrađenu endoprotezu kao posljedicu malignih tvorbi, da li je sadašnje zdravstveno stanje tužiteljice zapravo posljedica zdravstvenih tegoba koje je tužiteljica i imala prije nastanka štetnog događaja. Iz nalaza stalnog sudskog vještaka mr.sc. Miljenka Depola dr. med. specijalista ortopedije proizlazi da kod tužiteljice nema nagnječenja vezano uz pretrpljeno nagnječenje desnog koljena, kao niti umanjjenja životne aktivnosti vezano za štetni događaj, ali je isti utvrdio da je tužiteljica vezano za štetni događaj trpjela fizičke boli, strah, te da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega, a isto tako nastali su joj i troškovi vezano uz liječenje kao i putni troškovi pa je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

18. Kraj navedenog, s obzirom na ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva u pogledu neimovinske štete, sud je došao u poziciju odlučivati o njezinoj visini, a sud pravičnom naknadom, u smislu odredbe čl. 1100 ZOO-a, smatra upravo dosuđeni iznos. S time u vezi treba reći kako je pri ocjeni štete nastale tužitelju sud krenuo od nalaza i mišljenja vještaka Depola, koji je sudu kako je ranije navedeno u cijelosti prihvatljiv, te je na temelju istoga utvrdio kako tužiteljici pripada pravo na neimovinsku štetu, koje se kontekstu odredbe čl. 1046 ZOO-a očituje u povredi prava osobnosti, a pod tim se u smislu odredbe čl. 19 st. 2 ZOO-a razumijevaju između ostalog pravo na tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast i dostojanstvo. Podredno se napominje da se sud pri naknadi neimovinske štete rukovodio Orijentacijskim kriterijima VSRH od 29. studenoga 2002. godine koji su pak pravnim shvaćanjima Građanskog odjela VSRH od 05. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. godine promijenjeni na način da se prihvaćeni iznosi uvećavaju za 50 % i u primjeni su na sve parnične postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja od dana prihvaćanja shvaćanja VSRH.

19. Pa tako po osnovi povrede prava osobnosti na tjelesno zdravlje vezano za izazvane fizičke bolove, sud smatra da tužiteljici pripada iznos od 1.795,00 EUR-a, odnosno za jake bolove iznos od 75,00 EUR-a, za srednje bolove iznos od 1.300,00 EUR-a, a na ime bolova slabog intenziteta iznos od 420,00 EUR-a. Ovo stoga što uzimajući u obzir trajanje i jačinu bolova kod tužiteljice na koje upućuje nalaz vještaka Depola tužiteljica je trpila boli jakog intenziteta u trajanju od pola sata, tjelesne boli srednjeg intenziteta u ukupnom trajanju 30 dana, bolove slabog intenziteta su se javljali tijekom narednih 30 dana.

20. Što se tiče straha sud drži da iznos od 1.124,90 EUR-a predstavlja pravičnu novčanu naknadu i po toj osnovi. Pri tom je cijenio okolnosti koje proizlaze iz nalaza i mišljenja vještaka Depola u svezi ovog vida štete odnosno trajanje i duljinu straha, kao

i činjenicu da se u odnosu na tužiteljicu štetni događaj dogodio iznenadno, te da je pretrpjela strah jakog intenziteta kroz 30 minuta, strah srednjeg intenziteta uz zabrinutost za stanje i oporavak s obzirom na predporođajno stanje, RTG i ozljedu ugrađenog umjetnog zgloba osjećala iza toga još ukupno mjesec dana, a strah lakšeg intenziteta uz psihičku tenziju vezano za prethodno navedeno stanje, te utjecaj pretrage na dijete mogla je osjećati ukupno još tri mjeseca.

21. U pogledu tuđe pomoći i njege ističe se da tužiteljici priznat cjelokupni zatraženi iznos od 265,44 EUR-a/2.000,00 kn s te osnove koji je sud utvrdio prema slobodnoj ocijeni, pozivom na odredbu čl 223 ZPP-a, ovo stoga što sud nije mogao pouzdano i na temelju nekog određenog parametra npr kroz usporedbu sa zaradom osobe u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružena obavlja takvu vrstu usluge, utvrditi visinu ove štete, između ostalog i zbog nepredlaganja dokaza u tom pravcu po stranaka postupka. Pri dosudi naknade s ove osnove sud je cijenio nalaz vještaka Depola koji je naveo da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć nestručne osobe u trajanju od 3 sata dnevno kroz oko 2 tjedna, a najdalje još po 2 sata dnevno kroz mjesec dana, te nastavno 1 sat dnevno kroz mjesec dana. Ako se uzme da sat vremena nestručne pomoći iznosi 35,00 kn / 4.65 EUR-a, a sukladno nalazu vještaka tužiteljici je takva pomoć bila potrebna kroz 135 sati, to ukupno iznosi 627,75 EUR-a, na ime tuđe pomoći i njege. Međutim, kako je tužiteljica u tužbi zatražila iznos od 2.000,00 kn/265,44 EUR-a na ime tuđe pomoći i njege to joj je sud dosudio upravo zatraženi iznos obzirom bi dosuđivanje iznosa preko zatraženog predstavljalo prekoračenje tužbenog zahtjeva.

22. Vještak je u nalazu naveo i da je postojala potreba za određenim troškovima prijevoza te eventualnih medikamenata po predloženim računima tijekom perioda liječenja oko 2 i pol mjeseca ukupno, pa je sud je tako opet pozivom na odredbu čl. 233 ZPP-a priznao troškove liječenja tužiteljice, te troškove puta u iznosu od 132,72 EUR-a/1.000,00 kn ovo stoga što taj iznos drži realnim, a imajući u vidu naprijed navedeno.

23. Dakle, obzirom na navedeno valjalo je obvezati tuženika da isplati upravo iznos 2.919,90 EUR-a/22.000,00 kn sa osnova neimovinske štete, te s osnova imovinske štete iznos od 398,16 EUR-a/3.000,00 kn odnosno ukupno na ime neimovinske i imovinske štete iznos od 3.318,07 EUR-a/25.000,00kn. Zakonske zatezne kamate na neimovinsku štetu u smislu odredbe čl. 1103 ZOO-a teku od podnošenja zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala kasnije. Kako je tužba podnesena dana 15. siječnja 2019. godine, to je tužiteljici trebalo priznati zakonske zatezne kamate od toga dana do isplate, pa ju je za razdoblje od 27. lipnja 2016. godine do 14. siječnja 2019. godine u pogledu neimovinske štete valjao odbiti i odlučiti kao u točki II. izreke ove presude. Nadalje, odredbom članka 1068 ZOO-a određeno je da se obveza naknade štete smatra dospjelom danom nastanka štete. Kako je tužiteljica zatražila zakonsku zateznu kamatu na imovinsku štetu od dana štetnog događaja 27. lipnja 2016. godine, to je sud istoj priznao zakonsku zateznu kamatu na imovinsku štetu od toga datuma pa do isplate, sukladno gore citiranoj zakonskoj odredbi, dok je visina istih određena u skladu sa odredbom čl. 29. st. 2 ZOO-a, te je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

24. Odluka o parničnim troškovima temelji se na odredbi čl. 154 st. 1 ZPP-a, a dosuđeni trošak odnosi se na sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 79,63 EUR-a i na presudu iznosu od 153,18 EUR-a, te na predujam za provođenje medicinskog

vještačenja u iznosu od 530,89 EUR-a, dok se preostali dio troška odnosi na trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku u skladu s važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova odvjetnika. Tužiteljici je tako priznat trošak sastava tužbe, te podneska od 27. veljače 2023. godine i 19. lipnja 2023. godine u iznosima od po 200,00 EUR-a kao i trošak zastupanja na ročištima 11. srpnja 2022., 07. travnja 2026. godine i 16. srpnja 2026. godine u iznosima od po 200,00 EUR-a. Na dosuđeni iznos troškova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 1.200,00 EUR-a, tužiteljici je priznat PDV po stopi od 25 %, koji iznosi 300,00 EUR-a, te slijedom navedenog istoj je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u iznosu od 1.500,00 EUR-a, što uvećano za iznos sudskih pristojbi, te predujma vještačenja, iznosi ukupno 2.263,70 EUR-a, te je odlučeno kao u točki III. izreke.

25. Nadalje, tužiteljici nije priznat sastav pristupa na ročište za objavu odluke u zatraženom iznosu jer pun tužitelja uopće pristupio na isto. Tužiteljici nije priznat trošak sastava odštetnog zahtjeva u iznosu od 200,00 EUR-a obzirom spisu ne prileži dokaz da bi isti bio sastavljen po punomoćniku odvjetniku. Nadalje, nije joj priznat niti sastav podnesaka od 13. rujna 2023. godine, 01. listopada 2024. godine i 01. studenoga 2025. godine u zatraženim iznosima od po 200,00 EUR-a, ovo stoga što je brižljivo ocjenjujući sve okolnosti u smislu čl. 155 st. 1 ZPP-a, uvjerenje ovog suda da taj trošak nije bio potreban za vođenje parnice. Tužiteljici nije priznat niti zatraženi trošak sudskih pristojbi koji prelazi dosuđeni iznos, kao niti zatraženi iznos sa osnova vještačenja koji prelazi stvarno uplaćeni i dosuđeni iznos, pa je imajući u vidu sve gore navedeno tužiteljicu sa zatraženim troškom preko dosuđenog u točki III. izreke u tom smislu valjalo odbiti, kao sa neosnovanim i odlučiti kao u točki IV. izreke ove presude.

U Crikvenici, 24. kolovoza 2026. godine.

S U T K I N J A:
Mirta Tomac Podobnik

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude, donesene u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu

stranku. Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom. O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud.

Broj zapisa: **9-3088c-152cb**

Kontrolni broj: **09178-26227-7c59e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.